

stensen [Høng], Hartvig Frisch, A. M. Hansen, Knud Hansen, N. P. Nielsen, Hans Rasmussen, Steen og Hans Jacob Sørensen) sluttet sig til Lovforslaget, idet man anser dets Bestemmelser forenelige med Grundlovens Regler. Dette Flertal er i Samraad med Justitsministeren enedes om nedenstaaende Ændringsforslag til Lovforslagets §§ 1 og 2. Det første af disse tilsigter at forbedre Pensionsforholdet for Dommere, som først er udnævnt til deres Embede i en fremrykket Alder, men som forud for deres Ansættelse som Statstjenestemænd har været beskæftigede som Amts-, Politi- eller Dommerfuldmægtige. Ændringsforslagene til § 2 tilsigter en Imødekommenhed overfor de Dommere, der vil være at afskedige ved Lovens Ikrafttræden.

Foruden de her nævnte Ændringsforslag, der er tiltraadt af Justitsministeren, har Flertallet ment at burde tiltræde Ændringsforslaget Nr. 2, der er stillet af Justitsministeren, og som gaar ud paa at indsætte en ny Paragraf efter Lovforslagets § 1. Ved denne nye Paragraf bestemmes det, at Præsidenterne for de kollegiale Retter samt Dommerne i Højesteret, der afskediges i Medfør af Tjenestemandslovens § 53, 2det Stykke, bliver tillagt en Pension, der svarer til den af dem oppebaarne Embedsindtægt.

Endvidere henstiller Flertallet til Ministeren at drage Omsorg for, at den Lovordning, der nu gennemføres, ikke bliver til Skade for de enkelte Dommere i Landsretterne, der tilhører samme Aldersklasse som de i indeværende Aar i Medfør af Grl. § 71 afskedigede Landsdommere.

Et *Mindretal* (Hasle, Parkøv og Pürschel), der tiltræder sidste Stykke af Flertallets Bemærkninger, ønsker i øvrigt at bemærke følgende. Der er indenfor Mindretallet og det af dette repræsenterede Parti noget delte Opfattelser med Hensyn til Lovforslaget.

Nogle anser Lovforslaget for klart stridende mod Grundlovens § 71 og kan derfor ikke under nogen Form medvirke til

dets Gennemførelse, medens andre mener, at de reale Grunde, der taler for det, efter det om Ordningens økonomiske Konsekvenser i Bilag 1 oplyste, er saa lidet vægtige, at blot Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget er foreneligt med Grundloven, maa være tilstrækkeligt til at afvise det.

Af Mindretallet har medundertegnede Pürschel været stemt for at medvirke til dets Gennemførelse, men har ment, at det vilde være rimeligt at gøre det under største Hensyntagen til de nusiddende Dommere, hos hvis store Flertal der har hersket den Opfattelse, at de efter Retsreformens Gennemførelse i 1919 alle som Indehavere af rene Dommerembeder uden administrative Forretninger faldt ind under Regelen i Grundlovens § 71 og saaledes ikke, saa længe de var i Stand til at gøre Fyldest i Embedet, kunde afskediges paa anden Maade end „uden Tab af Indtægter“.

Ud fra denne Betragtning har dette Mindretal (Pürschel) arbejdet for, at Loven ikke skulde komme til Anvendelse paa de før dens Forelæggelse ansatte Dommere. Da dette ikke fra nogen Side vandt Tilslutning, har dette Mindretal foreslaaet, at Aldersgrænsen skulde sættes til 72 Aar, altsaa 2 Aar højere end normalt, en Ordning, der ikke vilde være uden Forbilleder andetsteds.

Da heller ikke dette vandt Tilslutning, har Mindretallet arbejdet for, at Beregningen af Embedsaldere skulde ske paa en Maade, der ophævede den Ulighed i Forhold til andre Tjenestemænd, der fremkommer ved, at en betydelig Del af Dommerne ansættes i Statsembeder saa sent, at det er udelukket, at de, selv om de forbliver til 70 Aar, kan naa fuld Pension.

Endelig har Mindretallet arbejdet for, at Lovens Ikrafttræden udskødtes længst muligt.

Mindretallet erkender, at de af Flertallet og Ministeren foreslaaede Ændringer Nr. 1, 3 og 4, der imødekommer Mindretallets oprindelige Forslag paa disse Punkter, betyder væsentlige Forbedringer af Loven.